

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4080/03
03.02.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Ljubodraga Pljakića i Slobodana Miloševića, članova veća, sa savetnikom suda Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca DOO N, koga zastupa T., advokat, protiv tuženog Ministarstva radi poništaja, u predmetu utvrđivanja poreza na dobit preduzeća, u nejavnoj sednici veća održanoj 3. februara 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva broj ... od ... godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva. Navedenim prvostepenim rešenjem odbijen je predlog tužioca za ponavljanje postupka za utvrđivanje zaduženja porezom na dobit preduzeća za 2001. godinu i akontacija ovog poreza za 2002. godinu, kao neosnovan.

Blagovremeno podnetom tužbom tužilac je, preko punomoćnika, osporio zakonitost drugostepenog rešenja i predložio da se ono poništi. U tužbi navodi da je neosnovano odbijen njegov zahtev za ponavljanje postupka utvrđivanje zaduženja poreza na dobit preduzeća za 2001. godinu, a iz razloga što je tužilac ... godine od svog osnivača "M" primio iznos od 368.130,15 Eura odnosno od 27.935.255,87 dinara, koji iznos je proknjižen na ime dopunske uplate osnivačkog uloga, a što je naveo i u poreskoj prijavi i poreskom bilansu za 2001. godinu koju je početkom 2002. godine dostavio tuženom. Ističe da je iz razloga što ovaj iznos nije mogao biti iskazan u posebnoj koloni, kao dodatni osnivački ulog, jer tada nije bio zvanično registrovan kod nadležnog Trgovinskog suda, pa je upisan na jedini mogući način, a to je kao poseban prihod. Takođe ukazuje da zbog procene vrednosti prava svojine, tj kapitala dopunske uplate osnivačkog uloga i promene prava među osnivačima nije bio u mogućnosti da prijavi celokupan osnivački kapital, što je imalo za posledicu da Trgovinski sud u Novom Sadu tek 28.11.2002. godine donese rešenje kojim je registrovao uplaćena sredstva kao povećanje osnivačkog kapitala, a nakon čega je podnet zahtev za ponavljanje postupka utvrđivanje poreza na dobit preduzeća. Navodi da bi rešenje Trgovinskog suda u Novom Sadu Fi... od ... godine, da je bilo dostupno prvostepenom organu u postupku donošenja rešenja o razrezu poreza na dobit preduzeća za 2001. godinu, dovelo do drugačije odluke organa. U vezi sa tim ukazuje da se osnivački ulog, u skladu sa odredbama Zakona o porezu na dobit preduzeća, ne može smatrati prihodom preduzeća i ne može biti uključen u poresku osnovicu za obračun poreza na dobit preduzeća.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja prvostepeni organ je, postupajući po primedbama tuženog organa iz rešenja od 15.05.2003. godine, u ponovnom postupku odbio zahtev tužioca za ponavljanje postupka za utvrđivanje poreza na dobit preduzeća za 2001. godinu, utvrđen rešenje prvostepenog organa od 22.05.2002. godine, kao i za utvrđivanje akontacije poreza na dobit preduzeća za 2002. godinu. Pri tome prvostepeni organ kao razlog za odbijanje zahteva za ponavljanje postupka navodi da u vreme donošenja rešenja

o poreskom zaduženju tužioca za porez na dobit preduzeća nije postojao pravni osnov za knjiženje novčanih uplata u 2001. godini u knjigovodstvu tužioca - poreskog obveznika kao uplate osnivačkog uloga, već je to moglo biti učinjeno po upisu registraciji ovih promena u sudskom registru, a što je učinjeno tek 28.12.2002. godine. Stoga nalazi da ova uplata i nije mogla drugačije biti iskazana nego kroz vanredne prihode preduzeća, zbog čega ne postoji opravdan zakonski osnov za odlučivanje o podnetom predlogu za ponavljanje postupka.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije prilikom donošenja prvostepenog i osporenog rešenja organi su postupali suprotno pravilima postupka, obzirom da se nisu, pre svega, pridržavali naloga i razloga iz rešenja drugostepenog organa broj ... od ... godine, a koji razlozi su i po oceni ovog suda, odlučujući za rešavanje u ovoj upravnoj stvari. Naime, pogrešno su upravni organi u postupku donošenja rešenja postupili kada su samo rešenje registracionog suda u Novom Sadu, o povećanju osnivačkog uloga i utvrđivanju drugačijih odnosa u strukturi kapitala uzeli kao odlučujući relevantnu činjenicu, odnosno dokaz, na osnovu koga su odbili predlog za ponavljanje postupka. Rešenje Trgovinskog suda u Novom Sadu doneto je na osnovu uplate - ... osnivača za povećanje njegovog osnivačkog uloga - dela, a koja uplata je izvršena 14.08.2001. godine, što nije sporno, a to znači da je ova uplata izvršena pre donošenja rešenja o zaduženju poreza, kojim je rešenjem je obuhvaćen i ovaj iznos. Za navedenu uplatu koja je izvršena preko bančinih naloga, što takođe nije sporno, kao svrha uplate označeno je - doplata uplate osnivačkog uloga. Budući da je ova uplata, sa naznačenom svrhom uplate, bila osnov za novo razgraničenje osnivačkih uloga svih osnivača, što je podrazumevalo i novu procenu kapitala, a zašto je bio potreban određen vremenski period u kome je trebalo izvršiti tu procenu, to tužilac sve do donošenja rešenja Trgovinskog suda u ... o promenama u registru, navedenu uplatu, bez obzira na naznačenu svrhu, nije mogao drugačije da knjiži nego kao vanredni prihod, kako je i knjiženo do okončanja postupka procene kapitala i uspostavljanja odnosa među osnivačima na osnovu pojedinačnih udela.

Prema tome, kako je osnovna svrha uplate opravdana kasnijim vođenjem postupka za razgraničenje osnivačkog udela to je očigledno razlog za ponavljanje postupka uplata nastao pre donošenja prvostepenog rešenja o utvrđivanju obaveze poreza, koji razlog je kasnije opravdan vođenjem postupka radi izvršenja promene u registar suda. Rešenjem Trgovinskog suda u ... od ... godine samo se stekla mogućnost da se uplata (dokaz) koja je razlog za ponavljanje postupka, u smislu člana 239. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku upotrebi u postupku kao značajan dokaz koji može dovesti do drugačijeg rešenja ove poreske stvari. Polazeći od napred iznetog poreski organi će u ponovnom postupku po predlogu tužioca za ponavljanje postupka utvrđivanja poreza na dobit preduzeća odlučiti u skladu sa primedbama iznetim u ovoj presudi, a zatim doneti odgovarajuću odluku, imajući pri tome u vidu da su primedbe i pravna shvatanja suda obavezne za tuženi organ na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Zahtev tužioca da mu se naknade troškove upravnog spora, koje je punomoćnik tužioca opredelio podneskom od 28. januara 2005.godine, nije osnovan, obzirom da je odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima propisano da se u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove.

Saglasno napred iznetom Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 38.stav 1. i člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 3. februara 2005. godine, U.4080/03

Predsednik veća-sudija

Olga Đuričić, s.r.

Zapisničar

Nadežda Nikolić, s.r.

Za tačnost otpavka

SŠ